

40 DANA ZA ŽIVOT

23. dan, 17. 10. 2024.

Nakana:

Molimo za majke koje se osjećaju napuštenima da znaju da ih Gospodin neće napustiti.

Sveto pismo:

A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: »Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?« (Mk 4, 38)

Razmatranje:

Kud ćete gorih dana negoli su oni, u kojima nekolicina krvavih silnika propovijeda diktaturu klase (ili bolje svoju osobnu), proljeva nedužnu krv i sije mržnju među ljudima! I to u isto vrijeme, dok je na snazi Kristova riječ: – »Unus est Pater vester, qui in coelis est! – Jedan je Otac vaš, koji je na nebesima!« (Mt 23, 9) Ako vam je pak jedan Otac na nebesima, onda ste međusobno braća, a ne krvožedni vuci!

Kud ćete gorih dana negoli su oni, u kojima su pojedinci došli već dotle, da ono što je dobro, nazivaju zlim, a ono, što je zlo, nazivaju dobrim. Brak sklopljen po zakonu Božjem nazivlju svećeničkom izmišljotinom, a slobodnu ljubav zahtjevom ljudske naravi. Brojnu dječicu nesrećom braka, a ubojstvo djece nuždom vremena; život po načelima vjere »klerikalizmom«, a vjerski indiferentizam slobodom čovjeka.

To su zla nad kojima je zavapio Izaija prorok: »Vae qui dicitis malum bonum et bonum malum; ponentes tenebras lucem et lucem tenebras! – Jao vama, koji zovete zlo dobrim, a dobro zlim; kojima je tmina svjetlo, a svjetlo tmina!« (Iz 5, 20)

Da! Dani, u kojima živimo, uistinu su zli, jer je nastao potpuni preokret vrijednosti.

»Gledajte dakle pomnjivo, kako ćete živjeti u ovim zlim i bezbožnim danima«, opominje vas apostol! Dani su ovo, koji se odlikuju prezirom Boga i Božjeg auktoriteta, kojemu je nositeljica Crkva!

Dani su ovo, koji se odlikuju razuzdanošću, koja se ne bi smjela ni spominjati među kršćanima!

Počinjaju se grijesi i protiv Boga i protiv bližnjega i protiv samoga sebe. Pred vama stoji izbor. Ili ćete u nastajućoj godini pustiti da vas nosi struja grijeha i opačina, kuda joj je volja, ili ćete plivati protiv struje, to jest provesti odlučno u život ono, što od vas traži i razum i vjera.

Prvo je komotno i lagano. Kimati glavom i odobriti sve, što nam svijet hoće narinuti. I to tim lakše, jer

većina radi tako. Ali većina po sebi još uvijek ne znači, da je ono, što ona slijedi, pravo i dobro. Zato je rekao Krist: »Uđite kroz uska vrata, jer su široka vrata i prostran put, koji vodi u propast i mnogo ih ima, koji na njih ulaze.« (Mt 7, 13) Ako pođete trgom bezbožnog svijeta i zaboravite u nastajućoj godini Boga, tko će Vam pomoći, tko će Vas spasiti? Nitko, jer govori Gospod: »Ja sam tvoje spasenje!« Kad dakle čujete gdje se preporučuju razni pokreti i razne ideje, kao jedino spasonosne, neka viču koliko ih volja. Za nas je mjerodavnije ono, što nam govori Sv. pismo i narodno naše iskustvo. »In Te speraverunt patres nostri, speraverunt et liberasti eos.« U Tebe su se Gospode uzdali oci naši, u Tebe su se uzdali i Ti si ih izbavio! Tebe prizivahu i bjehu spašeni! U Tebe se uzdaše i ne ostaše postićeni! (Ps 21, 5–6)

Ništa također nije lakše, negoli pustiti uzde strastima, da nas vode kuda hoće. Takovih je ljudi danas mnogo, ali se pita kakav im je konac? Odgovara nam apostol: »Mnogi žive, za koje sam vam govorio mnogo puta, a sad i plaćući govorim, kao neprijatelji križa Kristova! Njima je svršetak propast!« (Pet 3, 18–19) Ne preostaje vam dakle drugo nego slijediti savjet Krista Gospodina u nastajućoj godini: »Uđite kroz uska vrata!« A to nije ništa drugo nego oprijeti se odlučno požudi i slijediti glas razuma. Ta već je poganski filozof Krates, suvremenik Aleksandra Velikog, poveo borbu protiv požude, da ga ne upropasti. Bio je naime bogat. I jednog dana uze mnoštvo zlatnika i baci ih u more s riječima: »Odlazi od mene zla požudo! Ja ću utopiti tebe, da ti ne bi utopila mene!« Tako je evo sudio i radio po svjedočanstvu sv. Jeronima već stari poganin, samo da ostane gospodarom samog sebe i da se uzdrži na visini čovječjeg dostojanstva.

bl. Alojzije Stepinac, propovijed na Staru godinu 1938. (2. dio)

Molitva:

Spomeni se, o predobrostiva Djevice Marijo, kako se nije nikada čulo da si ikoga zapustila koji se k tebi u zaštitu utekao, tvoju pomoć zatražio i tvoj zagovor zamolio. Ovim pouzdanjem obodren utječem se i ja k tebi, Djevice djevica. K tebi, Majko, dolazim; pred tobom, eto, stojim ja, grješnik, i uzdišem: „nemoj, Majko vječne Riječi, prezreti mojih riječi, nego ih milostivo poslušaj i usliši.“ Amen.